

ЛЕТОПИС

ЗА ШКОЛСКУ 2018/2019. ГОДИНУ

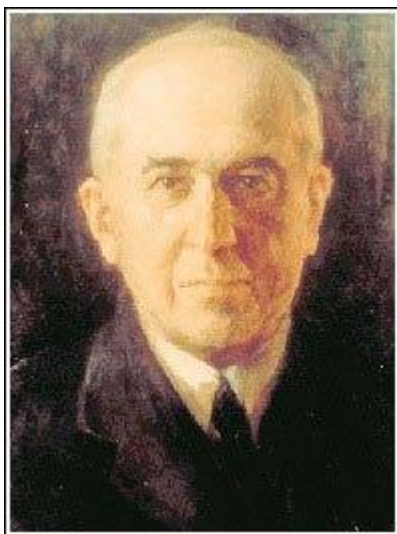

О школи

Школа носи име научника Милутина Миланковића.

Милутин Миланковић – Путник кроз васиону и векове

Милутин Миланковић је био велики научник, али и узвишени стваралац чији пут кроз васиону и векове стреми много даље од одредишта научне мисли.

Припада таквим научницима који успостављају свет у мислима, склоповима и односима, јер се он заправо бавио питањима која, према сведочанству најстаријих записа древних народа, чине праоснов сваке културе – законима осунчавања, сменом годишњих доба и утврђивањем поузданог календара.

Личност која је до крајњих граница посвећена проблему који жели да реши, систематичан, упоран, математички до перфекције прецизан и методичан, на сретан начин спојио је раскошан сањарски таленат и упорност једног истраживача.

Оставио је за собом неизбрисиве трагове које ни време неће моћи да потисне. Био је истински аргонаут, потпуно равноправан античким мудрацима чија имена и даље блистају у свој својој чистоти и вечном пламену што обасјава прохујале миленијуме, али и нова нарастања.

Ко је Милутин Миланковић, шта је открио, по чему је његов допринос науци тако велик да се с његовим именом установљава медаља за врхунске домете у науци, а Месец и Марс на својим атласима уписују његово име? Шта га је толико издигло у храму науке, чиме се његово дело опире забору, и зашто се, како време пролази, о њему све више говори?

У трагању за одговором могу се набројати његови резултати у науци, књижевности и грађевинарству, али прави изазов и даље остаје покушај да се све то сажме у једном појму, у јединственој слици. Треба нешто рећи за све разнородне послове којима се бавио, а да то буде јасна и неподељена суштаственост. Ако је такав покушај могућ, онда свакако великог Миланковића треба назвати градитељем мостова. Градио их је цели живот, у физичком као и духовном свету. Он је и градитељ мостова који стоје изнад захукталих река, али и андрићевски градитељ који својим мостовима премошћује јаз међу световима и међу наукама, али који заправо жели да направи мост над мостовима који би спојио Земљу са Сунцем.

Својим радом градио је видљиве и невидљиве мостове, као „вечиту и вечно незасићену људску жељу да се повеже, измири и споји све што искрсне пред нашим духом, очима и ногама, да не буде дељења, противности и растанка“. У наукама спајао је веома удаљене области, као што су астрономија и геологија у јединствену математичку теорију која је дала праве одговоре на целину планетарне димензије судбине природе и човека. Све што је радио заправо је спона. Рођен између Истока и Запада, школован на Западу, вратио се на Исток где је радио и умро. Спојио је својим радом научну културу Запада и дубоку мистерију православља израђујући календар, који је постао највиши склад људских ствари

са космичким захтевима. Спојио је Земљу и Небо, утврђујући својом науком да се узроци земаљских догађаја морају тражити у законима који владају небом.

Милутин Миланковић (1879 – 1958)

Најзначајнији српски научник који је своју каријеру провео у Србији, академик и професор Универзитета у Београду, Милутин Миланковић, снагом свог талента, али надасве, упорним и систематским радом, исказао се у низу научних дисциплина: математици, климатологији, метеорологији, астрономији, геологији, геофизици, географији и грађевинарству. Творац је времена, али је у свету најпознатији као аутор астрономске теорије климатских промена, којом је објаснио мистерију ледених доба. Почетак његове животне приче је 28. мај 1879. године на славонској равници, у Даљу, месту на Дунаву, у околини Осијека, где је завршио основно образовање. Својом величином и својим током Дунав је постао опсесија времена и простора за Миланковића. Река крај које је протекао цео његов живот давала му је неопходну сигурност у животу, у њој је налазио изворе надахнућа за свој стваралашки рад.

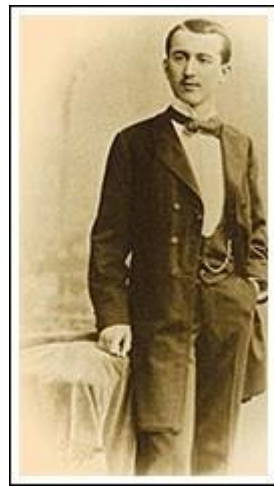

„Цео мој живот прошао је крај велике реке. У младости, јутром сам гледао Дунав како откида комаде очеве земље. Студентске дане у Бечу провео сам крај њега. Са Капетан Мишиног здања Београдског универзитета често сам гледао на Дунав у пролеће и у јесен. У изгнанству, у Пешти, њиме сам се тешио. Ево ме под старост опет крај Дунава.“

У седамнаестој години, после основног образовања у родном крају, по наговору својих професора, као изразити математички таленат, одлази у Беч и наставља школовање на Високој техничкој школи. Студије грађевине успешно је окончао 1902. године, а 1904. године бриљантно брани докторат. Са непуних двадесетшест година промовисан је у доктора техничких наука 17. децембра 1904. године, и постаје први Србин доктор техничких наука.

Иако је својим значајним стручним и научним радом у Бечу стекао углед афирмисаног грађевинског стручњака и проналазача, Миланковић осећа да грађевинска пракса не може бити његова будућност, већ да је наука његов животни циљ. Ношен дубоком жељом да се бави науком, 1909. године напушта удобан живот, успешан и финансијски веома уносан посао грађевинског инжињера, те долази у Београд за професора на Катедри за примењену математику, где доживљава врхунац свога стваралачког рада. Одлуку да остане у Београду донео је из дубоког уверења да ће се само онда осећати срећним и сматрати да је постигао прави циљ свога живота, ако постане научник од формата. Креће у потрагу за оријентацијом свог целокупног будућег рада. То је било доба његовог интензивног и дубоког размишљања.

„Моје амбиције нису, дакле, биле скромне. Тежио сам увек ка вишим циљевима, или бар онима који су ми такви изгледали. Но поред све те романтичне црте свога карактера, ипак сам био толико реалан да сам водио рачуна о својим способностима. Нисам почињао ништа за што се нисам осећао дорастао, зато у свом раду нисам скоро никад имао неуспеха. Знао сам из властитог искуства, још више из искуства других, да је пут којим сам одлучио да пођем дуг и трновит и да води само онда до значајне висине ако се њиме корача целог живота, не скрећући ни десно ни лево.“

Осим природне обдарености имао је и необично широко образовање. Знао је да одабере прави научни проблем на коме ће радити, и начин

његовог решавања, па није нимало случајно што је дошао до великих резултата. Настојао је да на основу знања путева научне мисли из прошлости и свога времена проникне, колико је то било могуће, у будућност.

Пошто је одабрао климу далеке прошлости као предмет својих научних истраживања, и када се уверио да се стазом коју је намеравао да следи нико пре њега није кретао, пажљиво је испланирао своје научно путовање кроз „васиону и векове“. Само је велики ум могао да замисли такав подухват. Али за остварење тог подухвата било је неопходно много више од великог ума, пре свега огромна енергија, упорност и систематичност младог научника. Тај пут на који је кренуо трајаће 30 година.

“Мене чудном снагом бесконачност привлачи и желим да дограбим целу васиону и да светлост њену распрострем, те да осветли сваки кутак. Каткад, на крилима своје уобразиље, предузимао сам далека путовања у бескрајну васиону или у древну прошлост да бих својим рођеним очима сагледао изблиза оно што је наука опазила издалека.”

Уживао је да ради натенане и без журбе, што му је било омогућено на Универзитету у Београду. Највећи део својих проучавања обављао је код куће у Београду, у великој радној соби чији су зидови били прекривени књигама, или у старој згради Универзитета, у Капетан Мишином здању.

“Моја соба за рад је само скромно, али угодно уточиште. Ту, заштићено двоструким бедемима од осталог света, осећам се неописиво добро, ту читам, размишљам, сањам, кадкад и дремам. Вечером, кад ме сутон, слаба електрична струја, умор, или други који узрок, одагна од мог писаћег стола, ја примакнем наслоњачу до прозора и посматрам звездано небо. Опазим ли Месец, ја се попнем до њега и шетам по његовој површини да изблиза видим оно што ме је на Месечевим мапама заинтересовало. Појави ли се која планета, ја одлетим до ње да бих резултате мојих математичких испитивања о клими планета контролисао на лицу места.”

Миланковићу није било тешко да се упусти у овакав подухват. Још за време студија, за време честих боравака у родном Даљу, ушао је у тајне астрономије и небеске механике.

„Ту сам студирао астрономију и небеску механику, пошто сам се снабдео потребном литературом. Нисам мислио о земаљским стварима, то ми у Даљу није било потребно. Мајка се о томе бринула, срећна да ме има поред себе, а ја сам лутао по небу. Била је зима, а у ноћној тами неосветљена села, небо пуно звезда каквог га у Бечу никад не видех. Из наше велике баште са чијих је стабала опало сво лисје, а нарочито са обале Дунава, видео сам целу небеску хемисферу у њеном пуном сјају. Ту сам могао посматрати Јупитерове сателите, маглине и окултације звезда. Постао сам астроном, упирао поглед ка небеском своду и размишљао о његовим звездама; нисам се бринуо о томе како се стичу паре, већ како се стичу знања. Својим мислима могао сам дати слободан лет.“

Применом сферне астрономије, небеске механике и математичке физике први је математички доказао да астрономски утицаји (промена оријентације Земљине осе ротације – прецесија равнодневница, промена нагиба Земљине осе ротације према еклиптици и ексцентрицитета путање Земље око Сунца) управљају механизмом термичких појава на Земљи. Тиме је успоставио спону наука о васиони и наука о Земљи и отпочео проучавање климе на начин који пре њега није постојао. На тај начин је, користећи математичке моделе, први објаснио периодизације настанка, развоја и смене ледених и међуледених доба током протеклих 600 000 година, чиме и формално приступа заснивању своје чувене астрономске теорије промене климе. Резултате својих истраживања исказао је извлачећи криве које показују варијације у осунчавању за различите географске ширине.

Обједињене резултате свога дугогодишњег рада објавио је у капиталном делу “Канон осунчавања и његова примена на проблем ледених доба”. У њему је садржан његов целокупан дугогодишњи рад, сви резултати и прорачуни, сва вера и нада, сва одрицања. Канон одражава сву темељитост, систематичност, упорност и тачност Миланковића. Више од тога, одражава његову сигурност у тачност математичких прорачуна и исправност научног приступа, као и увереност да ће доћи дан када ће стићи опште признање да су, у његовом Канону записане универзалне законитости.

Од армираног бетона до Канона осунчавања

Иако се одвојио од грађевинарства и кренуо путем изучавања проблема ледених доба, грађевинарство је, ипак, било његов позив, али и његова страст, што се најбоље видело у његовом раду Вавилонски торањ модерне технике који објављује три године пред смрт. У њему је уложио одсутни напор да свом грађевинском раду да димензију коју је већ постигао у научном. Миланковић поставља питање: “До које највеће висине и којим савременим средствима бисмо се могли попети увис грађевином која би надмашила све дотадашње?” У овом питању проговара апсолутни, митски градитрељ, који жели да премости границе идеје и материје и да се попут Икара вине право ка Сунцу да би сјединио истраживача неба и градитеља. Одговор је био у грађевини која би била сазидана од бетона: „За такав подухват имам, као некадашњи инжењер, потребна теоријска знања и практична искуства.“ Његови прорачуни су показали да се као највиша, може саградити бетонска грађевина полупречника основе 112,84 km, висине 21,646 km, што представља теоријску границу висине која се због грађевинске статике не може прекорачити.

Пројектујући свој Вавилонски торањ, са широком платформом на врху, за метеоролошку и астрономску опсерваторију, Миланковић је, као и пре, повезивао грађевинарство са својим сном о путу ка васиони.

Своју градитељску делатност у Србији крунисао је пројектовањем деветнаест армирано-бетонских мостова преко реке Тимок, на изузетно тешким теренима, којима и данас пролази пруга Ниш-Књажевац, објектима за потребе Команде ваздухопловства, Ковнице новца у Топчидеру и многим другим грађевинама.

Писац историје природних наука

Милутин Миланковић био је не само научник, него и историчар науке, хроничар научних збивања свога времена, писац чија дела имају и литерарну вредност. Разврстао је своје стваралаштво на: научна дела и расправе, универзитетске уџбенике, научно-популарна и књижевна дела. Књижевни опус академика Милутина Миланковића обухвата мемоарску прозу „Успомене, доживљаји и сазнања“, научно-популарни роман „Кроз васиону и векове“ и збирку приповедака „Кроз царство наука“.

Неуморни стваралац објављује још неколико драгоцених дела из те области. Међу њима су најзначајнији: Исак Њутн и Њутнова Приципија, Оснивачи природних наука, Двадест два века хемије, Историја астрономске науке, Наука и техника током векова, Техника у току давних векова и др.

Иако је у својим делима описивао различита времена, места догађања, појаве и личности, из њих провејава Миланковићева жеља да сликовито и јасно прикаже животе великих

научника, најсложеніе проблеме науке, време у коме се они рађају, као и њихову примену у области технике. Изванредно познавање грађе о којој је писао омогућило му је да на кратак и сликовит начин прикаже најсложеније научне проблеме која су решили врхунски умови. Такав начин приказивања наишао је на изузетан пријем међу најширом читалачком публиком.

Свет новог календара

На Свет-православном конгресу у Цариграду је 1923. године Миланковић је учествовао као делегат владе наше земље, али и као делегат Српске Патријаршије, поред митрополита црногорско-приморског, господина Гаврила Дожића. Предлог за реформу Јулијанског календара, који је Српска делегација по други пут (први није прихваћен) поднела Конгресу, урадио је, у току рада Конгреса, Милутин Миланковић.

У основи тог предлога налазе се најновија достигнућа астрономске науке оног времена као и тачнији математички рачун са остацима. Захваљујући ауторитету Српске православне цркве, у условима обнове мирољубивих процеса после Великог (Светског) рата, предлог реформе календара Српске православне цркве усвојен је, а важан допринос томе дала је научна мудрост и научни ауторитет Милутина Миланковића.

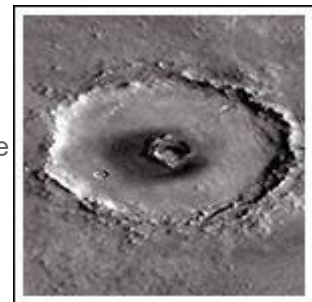
Господар тајни осунчавања Земље, путник кроз васиону и векове, умро је у осамдесетој години живота, 12. децембра 1958. године у Београду. Завршетк приче је у Даљу, где је према сопственој жељи сахрањен у породичној гробници на православном гробље, на обали Дунава-рајске реке Фисон, одакле је пошао на пут кроз васиону и векове.

Признања

Њему у част, једном кратеру на тамној страни Месеца дато је његово име. Ово је званично усвојено на конгресу Међународне астрономске уније 1970. године у Брајтону (Енглеска). Иста та организација је у Сиднеју (Аустралија), 1973. године, донела одлуку да се и на Марсу једном кратеру да име Миланковић.

Једно небеско тело, планетоид, којег су открили српски астрономи, носи име 1605 Миланковић. Налази се у астероидном појасу и можда баш тамо обитава Милутинова душа. Европско геофизичко друштво установило је медаљу „Милутин Миланковић” 1993. године. Она се додељује научницима за изузетне заслуге у дугопериодичном проучавању и моделирању климе. Од 2003. године, ову медаљу додељује Европска унија за геонауке.

Васпитно-образовни рад је организован у једној смени у шест школских јединица, тј. осморазредним школама у Раброву и Клењу, и четвороразредним школама у Мустапићу, Мишљеновцу, Вуковићу и Миљевићу.

РАБРОВО

Школа у Раброву организује свој рад у школској згради са простором за васпитну групу и школском кухињом. У учионицама опште намене организована је настава млађих разреда, а за старије разреде настава се одвија у кабинетима. За неке наставне области поред учионица постоје и просторије за смештај наставних средстава и припремање наставника за час. У старом делу школе постоји школска библиотека са преко 12000 наслова, као и кабинет информатике са 10 рачунара и потребном рачунарском опремом што у потпуности задовољава ову наставну област. Остали рачунари се налазе у свим кабинетима и учионицама млађих разреда, канцеларијама директора, секретара, стручног сарадника-психолога и у рачуноводству. Сви ови рачунари су умрежени и повезани у једну информатичку целину заједно са штампачима што се показало изузетно ефикасно и савремено. У школи постоји још један савремен рачунар " NOTE BOOK као и дигитални клавијатура-клавинова која је смештена у кабинету за музичку културу. Настава физичког васпитања одвија се у летњем периоду на школским-спортским теренима, а у зимском периоду користиће се сутерен у новом делу школе (100 м² са пратећим простором).

Преглед просторија централне школе у Раброву изгледа овако:

- учионице опште намене 4 по 54 м²,
- учионице за кабинетску наставу, 9 (4 по 50 м² и 3 по 54 м²),
- лабораторије за кабинетску наставу БЛ,ФИЗ,ХЕМ, 2 (1 од 72 м² БЛ. и ХЕМ. и 1 од 54 м² ФИЗ,
- медиајтека,
- кабинети за припремање часова 5,
- просторија за физичко и здравствено васпитање,
- просторија за васпитну групу предшколског узраста, 54 м²
- канцеларија директора школе,
- канцеларија школског психолога,
- канцеларија секретара,
- канцеларија за рачуноводство,
- просторија за наставнике разредне наставе,
- просторија за наставнике,
- просторија за помоћно особље,
- просторија за техничко особље са радионицом,
- просторија за школску кухињу са трпезаријом која ће служити као простор и за друге сврхе као што су школски скупови, свечаности, приредбе, итд.
- просторија за архиву школе,
- 3 санитарна чвора за ученике и раднике школе у школској згради
- котларница
- просторија за смештај огрева
- шупа
- незавршен сутерен са 3 просторије.

Површина школског дворишта износи 1,15 ха где постоји асфалтирани терени за рукомет, одбојку, кошарку, тенис, и посебно асфалтиран улаз у школску зграду. У самом школском дворишту подигнут је воћњак и све остале површине су озелењене. У непосредној близини школског дворишта налази се фудбалски терен који ученици наше школе понекад користе за јесењи и пролећни крос.

За извођење наставе могу да се користе и објекти који се налазе у самом насељу, као и објекти у околини Раброва као што су:

- Дом здравља у Раброву,
- трансформатори,
- водовод Раброво,
- споменици и историјска места,
- расадник у Мишљеновцу,
- занатске и трговачке радње у Раброву,

- долина реке Пек,
- извори у непосредној близини нашег насеља,
- школско двориште

КЛЕЊЕ

Школа у Клењу располаже са већим школским простором, јер представља осморазредну школу са васпитном групом што укупно чини 7 одељења. У школи има 7 учионица које задовољавају прописане стандарде, наставничку канцеларију са 20м² и две мање просторије за смештај наставних средстава. У оквиру изборног предмета информатике и рачунарства постоји 10 рачунара, што задовољава потребе изборног предмета, а сама настава из овог предмета ће се изводити у посебној учионици.

Ученички простор износи 302,8м². Површина школског дворишта је 37 ари које је асфалтирано, тако да су ученици добили јако добре услове за извођење наставе физичког васпитања. У самој школској згради као и у кухињи постоји санитарни чвор који задовољава потребе оба објекта. У дворишту постоји шупа за смештај огрева и алата површине 67,5м².

Поред наведеног школског простора за извођење наставе могу да се користе и други објекти као што су: здравствена амбуланта, клиника, фудбалско игралиште, долина реке Пек.

МУСТАПИЋ

Школа у Мустапићу има 3 учионице површине 188,57 м². Једна учионица се користи за трпезарију, једна за васпитну групу, а две за наставу у комбинованим одељењима. У канцеларији за наставнике површине 12,8м² тренутно је смештена школска библиотека, наставна средства и дидактички материјал. Површина ходника је 50,94м².

Површина школског дворишта износи 11,5 ари које је асфалтирано и на истом постоји кош и два гола за мале спорове. У школу је уведен насељски водовод.

МИШЉЕНОВАЦ

Школа у Мишљеновцу располаже са следећим школским простором:

- две учионице површине 129м² ,
- ходник површине 38м² ,
- просторија за предшколски узраст површине око 16м² ,
- нов санитарни чвор у школској згради са три кабине.

У саставу школске зграде налази се и школска кухиња. У школском дворишту се налази пољски клозет који није у функцији, школски стан и шупа за смештај огрева. Школско двориште има површину од 50 ари, асфалтирано је и на њему постоји кош и два гола за мале спортове. У сарадњи са М.З. овог насеља постављени су и рефлектори тако да ово двориште може да се

користи и у вечерњим часовима. Пијаћа вода постоји и у школи и у школском дворишту.

ВУКОВИЋ

У школској згради постоји учионица површине 42,5м² и она се користи за рад у овој неподељеној школи. У другом делу школе постоји још једна учионица која се тренутно не користи. У самој згради постоји и санитарни чвор у коме је прикључена вода што ће допринети лакшем одржавању и чистоћи ове просторије.

МИЉЕВИЋ

Школа у Миљевићу располаже са две учионица, просторијом за предшколску групу и канцеларијом, површине 112м². Поред овог простора у школи постоји и санитарни чвор, а у подруму просторија за смештај огрева. Ова школа је комплетно санирана, школско игралиште асфалтирано, тако да сада и у овој школи постоје добри услови за рад.

ДИРЕКТОР ШКОЛЕ

Владимир Тодосијевић (Учитељски факултет – професор разредне наставе)

Наставни кадар и стручни сарадници

1. Михајловић Сунчица-Васпитач
2. Стојиљковић Наташа- Васпитач
3. Павловић Санела- Васпитач
4. Савић Мирела-Учитељ
5. Марјоковић Наташа-Учитељ
6. Марковић Маријана-Учитељ
7. Златков Бојана- Учитељ
9. Ивић Јелена- Учитељ
10. Милићевић Слађана -Учитељ

11. Стаменковић Јасмина -Учитељ
12. Живојиновић Драгица- Учитељ
13. Ђирковић Надица- Учитељ
14. Јакимов Јованка- Учитељ
15. Илић Милица - Учитељ
16. Станковић Данијела Наставник српског језика
17. Милошевић Марина Наставник српског језика
18. Николић Андријана- Филолошки факултет- професор српског језика и књижевности -
Наставник српског језика
19. Животић Лукић Данијела-Филолошки факултет-дипломирани филолог,положен Ц 1
Наставник енглеског језика
20. Илић Милица-Филолошки факултет-проф.енгл.језикаНаставник енглеског језика
21. Тасић Тајана-Филолошки факултет-проф.немачког језикаНаставник немачког језика
22. Радовановић Нелија-Факултет уметности-дипломирани графички дизајнерНаставник
ликовне културе
23. Вељић Слађана-Виша музичка-наставник музике културеНаставник музичке културе
24. Милутиновић Гаралејић Марија-Географски факултет-дипломирани географНаставник
географије
25. Гајић Душица-Филозофски факултет-професор историјеНаставник историје
26. Видуљевић Душица-Физички факултет-дипломирани физичарНаставник физике
27. Живојиновић Урош-инжењер саобраћајаНаставник математике
28. Делић Хусо-Виша педагошка-наставник математикеНаставник математике
29. Радивојевић Милена-Биолошки факултет-дипломирани биологНаставник биологије
30. Дашић Зорица-Хемијски факултет-дипломирани хемичарНаставник хемије
31. Николић Данијела-Технички факултет-професор техничког образовањаНаставник техн. и
информ образовања
32. Јовановић Милан-Технички факултет-Наставник информатичког и техничког образовања
33. Закшек Горан-професор физичког васпитањаНаставник физичког и здра.васпитања

34.Милић Вукадин-Виша педагошка-наставник физичког васпитањаНаставник физичког и здр. васпитања

35.Обрадовић Маријана-професор физичке културеНаставник физичког и здр.васпитања

36.Дашић Немања-Теолошки факултет-дипломирани теолог

Наставник верске наставе

38.Поповић Биљана-Правни факултет-дипломирани правник

Секретар

39.Петрашковић Слађана-Филозофски факултет-дипломирани психолог

Школски психолог

СЕПТЕМБАР

Почетком школске године придружују нам се нови ђаци, а локална самоуправа традиционално обележава ову свечаност даривањем ученика првог разреда. Тако је било и овог септембра. Директор је обишао све пордручне школе и уручио поклоне.

Септембар је и месец када се обележава Европски школски дан спорта, те је организована фудбалска утакмица у којој су учествовале екипе из Раброва и Клења.

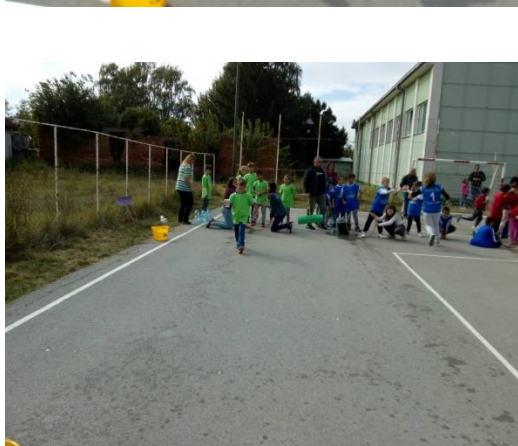

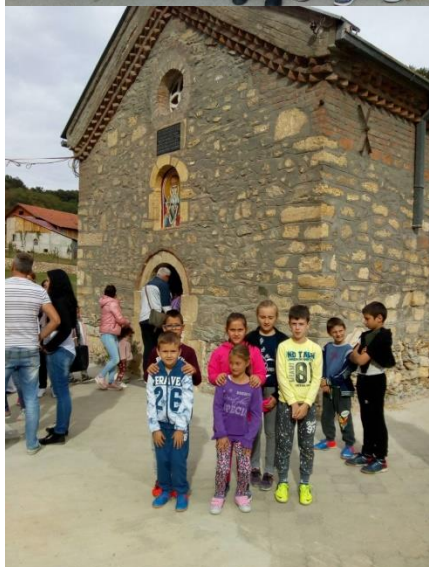

Спорски дух са великим успехом показали су наши ученици и на Играма без граница, одржаним у месту Курјаче.

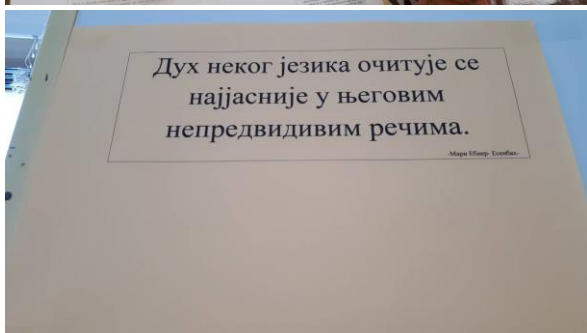
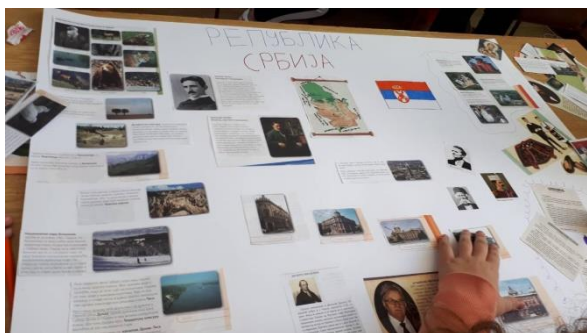

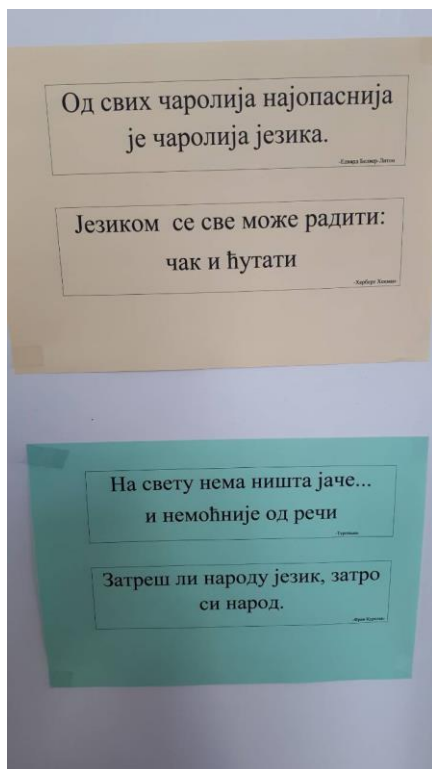

У градској библиотеци у Кучеву организована је међународна чајанка на којој су ученици имали сусрет са другим језицима и културама. Кроз дружење и креативне радионице, показали су свој космополитски дух.

Насиље се све више јавља као проблем, како међу вршњацима, тако и као општа друштвена појава. Зато је у сарадњи са локалном заједницом, реализовано предавање под насловом: „Насиље као негативна друштвена појава“ И „Полиција у служби грађана“. Предавање су реализовали припадници полиције. Ученици су показали велико интересовање за овакав вид упознавања са проблемом насиља.

ОКТОБАР

Месец октобар започели смо школским општинским такмичењем у стоном тенису где се показала вештина наших ђака у овом спорту кроз спорски сусрет ученика из Раброва и Клења.

Уобразаним кораком утренираних спортиста, настављено је са спортским такмичењима и одржано и шкоско општинско такмичење у малом фудбалу.

Традиционално, октобар је месец када се обележава Дечија недеља, подсећамо се дечијих права и обавеза и у свим подручним школама прослављамо празник деце кроз различите активности.

ДЕЧЈА НЕДЕЉА У КЛЕЊУ И РАБРОВУ

ИЗЛОЖБА ЈЕСЕЊИХ ПЛОДОВА У КЛЕЊУ

ЈЕСЕЊИ КРОС У РАБРОВУ И КЛЕЊУ

ДЕЧЈА НЕДЕЉА У МИЉЕВИЋУ

ДЕЧЈА НЕДЕЉА У МУСТАПИЋУ

ИЗЛОЖБА ЈЕСЕЊИХ РАДОВА У МИШЉЕНОВЦУ

Убрзо је уследио и Општински крос у Кучеву, где су се такмичили првопласирани ученици са школског кроса и постигли завидне успехе.

Стони тенис се показао као поље на коме наши ученици имају шта да покажу, те су своје вештине демонстрирали и на Општинском такмичењу у стоном тенису у Пожаревцу.

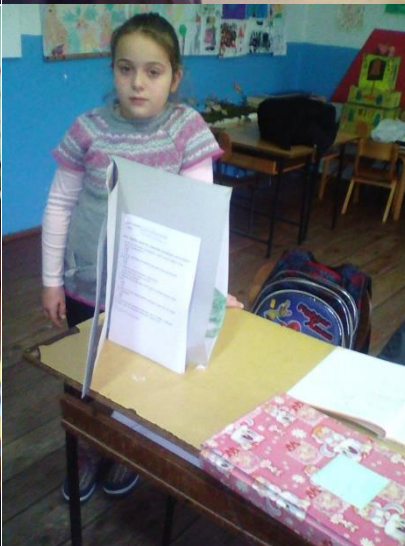

Космополитски дух показали су наши ученици и пригрливши страну тардицију у обележавању празника познатог под називом „Ноћ вештица“ (Halloween). Ученици VI2 у Клењу приредили су својврстан маскенбал и припремили гозбу у духу овог празника.

У Мишљеноцу реализована је пројектана настава у којој су ученици дали своје приказе јесени правећи портфолио.

У школи у Вуковићу реализована је пројектана настава „Преуређујемо нашу учионицу“. Ученици су украсили учионицу својим радовима. Са тематиком јесени, дечијих права и мотивационим порукама.

НОВЕМБАР

Са обиљем које доноси јесен, присетили смо се и традиције у припремању хране, начела здраве исхране и обележили Дан хране.

ДЕЦЕМБАР

Наша школа је већ дуже време носилац ознаке „Еко-школа“. И ове године реализован је Еко квиз у Клењу и Раброву који је реализован кроз повезивање знања из предметне наставе и еколошких тема и организован за ученике свих разреда. Кроз забаву и игру, учило се и показивало знање.

На крају године, у централној и свим подручним школама направљена је приредба и прослављена је Нова година.

Нова година у Клењу

Нова година у Раброву

Нова година у Миљевићу

Нова година у Вуковићу је обележена кроз реализацију пројектне наставе са темом: „У сусрет Новој години и предстојећим празницима“

ЈАНУАР

31. јануар је Национални дан без дуванског дима који је обележен радионицама како би се скренула пажња на опасност ове навике и штетност по здравље.

На часовима енглеског језика, реализова не пројекат „Енглеска исотрија и култура“ (English history and culture). Ученици осмог расреда направили су своје приказе онога што представља енглеску културу и традицију.

У Вуковићу реализован је пројекат „Мој портфолио“ где су ученици стекли знања о састављању портфолиа и приказали стечена знања у радовима.

У Раброву одржан је Светосавски турнир у стоном тенису.

27. јануар је дан када се традиционално прославља школска слава Свети Сава. Овај преасник пригодно је обележен приредбама разноврсног садржаја у којим су учествовали ученици свих узраста.

Свети Сава у Клењу

Свети Сава у Миљевићу

Прослава СВЕТОГ САВЕ у Раброву

Светосвска приредба у Мишљеновцу

ФЕБРУАР

У оквиру програмске акције Радио Београда „Књига солидарности“, нашу школу су посетили редставници ове куће, поклонили књиге нашој библиотеци и употпунили свечаност дрмако-музичким програмом.

ОШ "Милутин Милаковић" Рабрowo

додељује

ОШ "Милутин Милаковић" Рабрowo

додељује

ЗАХВАТНИЦУ

Радио Београду
и Програмској акцији „Књига солидарности“

за донацију књига којима је обogaђена наша библиотека

директор школе

ЗАХВАТНИЦУ

Михаилу Шћепановићу

Уреднику Програмске акције „Књига Солидарности“

за донацију књига којима је обogaђена наша библиотека

директор школе

МАРТ

Почетак марта је период године када се пажња усмери на драге жене у нашим животима. Осми март је обележен и у ове године кроз креативне активности које су извршили наши ђаци.

ОСМОМАРТОВСКА РАДИОНИЦА У КЛЕЊУ

ОСМОМАРТОВСКА РАДИОНИЦА У МИЉЕВИЋУ

ОСМОАРТОВСКА РАДИОНИЦА У РАБРОВУ –ПРЕДШКОЛСКА ГРУПА

17.3. 2019. ученици виших разряда посетили су Југословенско драмско позориште у Београду и одгледали позоришну представу,, Уображени болесник ", најпознатијег комедиографа 17.века, Молијера.

Обележен је и Светски дан дрвећа и садње улепшавањем и озелењавањем школског дворишта.

У Миљевићу обележен је Светски дан вода кроз радионицу са тематиком значаја и очувања воде.

Долазак пролећа обележен је радионицом са мамама и бакама „Наше пролеће“ у предшколској групи у Клењу.

У Основној школи „ Милутин Миланковић “ у Раброву 22. 03. 2019. године ученици млађих разреда и учитељи обележили су Светски дан вода .

Активности :

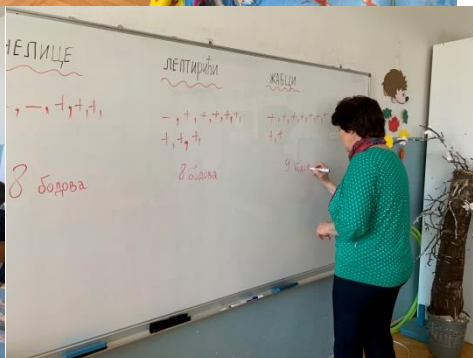
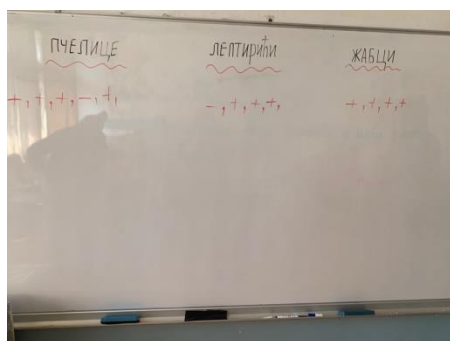
- Учитељица Јована Миловановић је ученике упознала са значајем обележавања Светског дана вода
- Квиз о води – тимско такмичење ученика
- Израда радова од тетрапака и другог отпадног материјала на тему о значају вода

Носиоци активности :

- Ученици првог , другог , трећег и четвртог разреда
- Учитељице - Јована Миловановић , Слађана Милићевић и Драгица Живојиновић

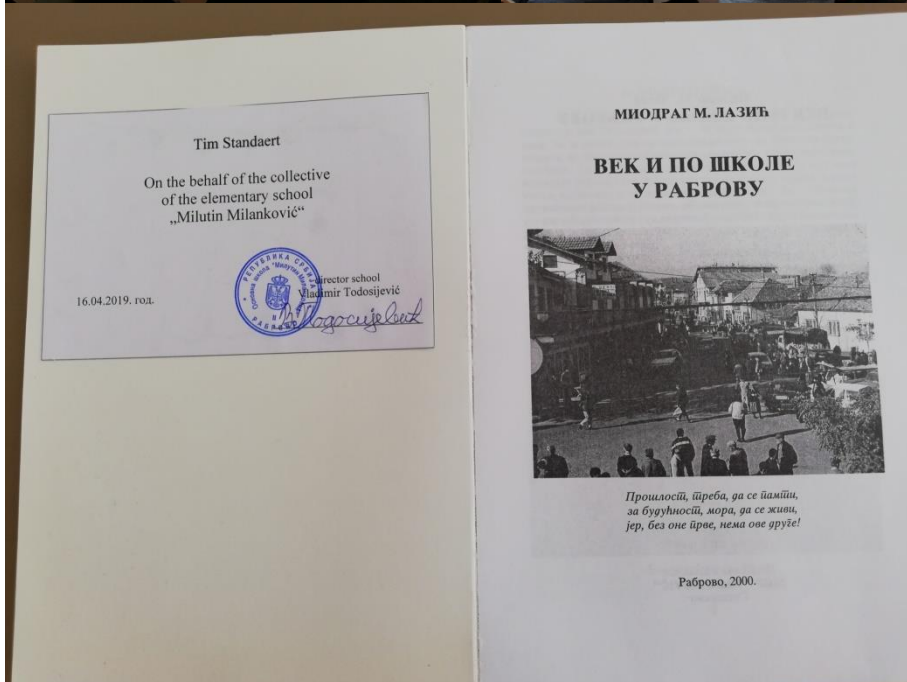

АПРИЛ

Дна 16.4.2019. у ОШ „Милутин Миланковић“ у Раброву је у организацији америчке амбасаде реализован други ниво такмичења у квизу „Географија Америке“ на коме су учествовали ученици седмог разреда. Гост наше школе је био господин Тим Стандаерт, шеф канцеларије за кутуру и медије Америчке амбасаде у Београду, који је имао фантастично предавање о Њу Џерсију. На другом нивоу такмичења су учествовали: Неда Галић, Катарина Милићевић, Тијана Живковић, Лазар Лазић и Александар Павловић. Финалиста је Александар Павловић са 17,5 поена и тиме се пласирао на финално такмичење, које се организује у америчкој амбасади. Тест који су ученици радили био је на енглеском језику.

У Миљевићу организован је тематски дан „Пролеће- природи у походе“

Ускрс је највеселији презник који обележавају хришћански вреници. Овај велики празник у духу весеља прославили смо у свим школама.

ПРОСЛАВА УСКРСА У МИЉЕВИЋУ

УСКРШЊА РАДИОНИЦА У КЛЕЊУ

УСКРШЊА РАДИОНИЦА У МИШЉЕНОВЦУ

УСКРШЊА РАДИОНИЦА ПРЕДШКОЛСКЕ ГРУПЕ У РАБРОВУ

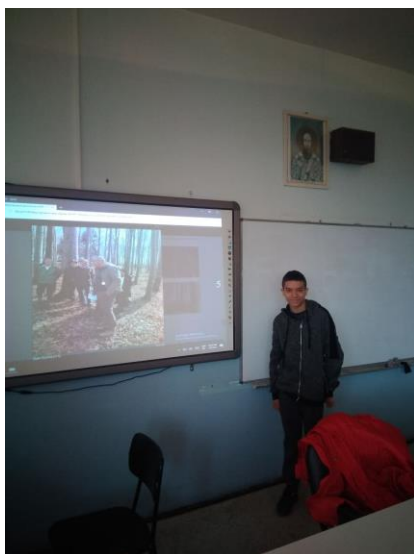
МАЈ

НА часовима биологије реализован је пријекат „Хранилице и кућице за птице“. Ученици су показали креативност у стварању кућица, научили нешто о птицама и начинима на који могу да брину о другима и о природи. Радовима су украсили стабла у школском дворишту.

Природна богатства и лепоте, значај биодиверзитета и чување здраве животне средине идеје су које су обележене и акцијом „Дрво за Европу“. Ученици су припремили реферат и посадили ново стабло.

У организацији Учитељског друштва У Великом Градишту, организована је манифестација „Хомором против страха“ На којој се успешно представила и наша школа.

У свом сјају пролећа, реализован је и Пролећни крос. Ученици су истрчали предвиђену стазу, а најбржи у овој трци награђени су дипломама.

Пролећни крос у Клењу

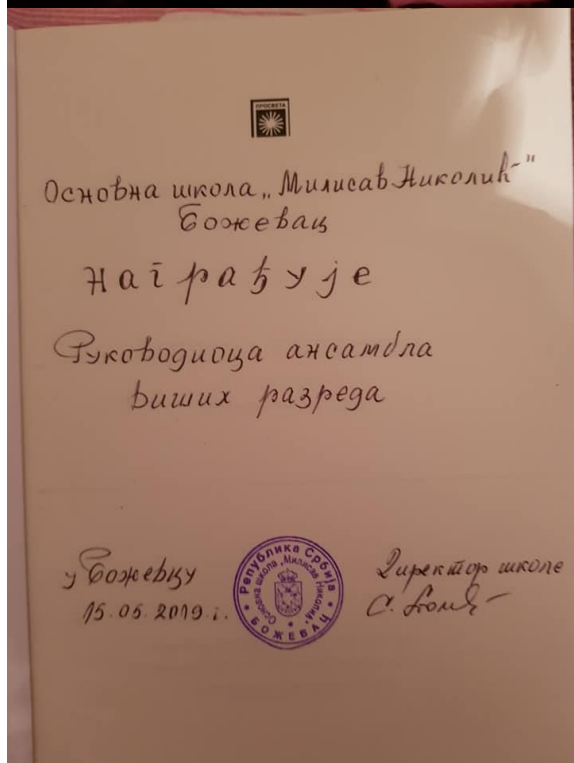

Пролећни кросу у Раброву

У Божевцу је организован сусрет и такмичење глумачких ансамбла „Вече смеха“. Наши млади глумци однели су победу.

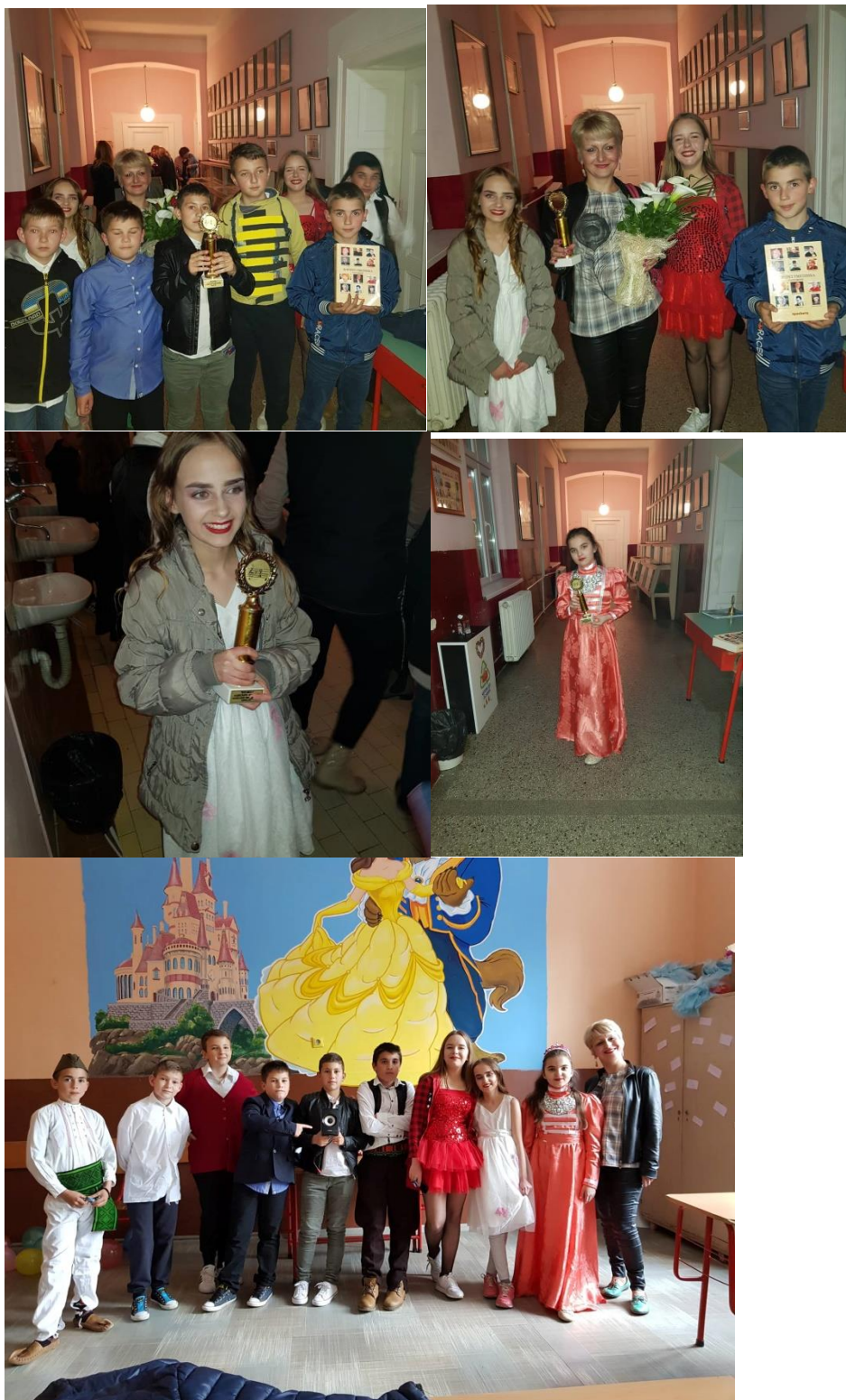

ВЕЧЕ СМЕХА

КАТЕГОРИЈА ВИШИХ РАЗРЕДА

1. Ансамбл „Песничка дијета“ ученици виших разреда из Божевца наступају уз драмски приказ „Прва и последња песма“
2. Ансамбл „Уображени сељаци“ ученици виших разреда из Раброва
3. Ансамбл „Просиоци и избирачица“ ученици виших разреда из Црљенца наступају уз драмски приказ „Избирачица“
4. Ансамбл „Бела лађа“ ученици виших разреда из Божевца наступају уз драмски приказ „Шојићева крсна слава“
5. Ансамбл „Весела браћа“ ученици виших разреда из Средњева

У Мишљеновцу и Вуковићу реализована је пројектна настава „Шта све могу читањем – Хербаријум“. Ученици су вредно радили и приказали резултате свог рада упознавши се са биљним врстама из свог окружења.

МИШЉЕНОВАЦ

ВУКОВИЋ

